

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **G. D.**, nar. X, státní příslušnost X,
hlášený pobyt: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24. 7. 2023, č. j. OAM-167/ZA-ZA11-ZA22-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Příběh žalobce dle žalovaného nesvědčí o tom, že by žalobce byl v zemi původu pronásledován nebo mu hrozilo pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu či vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Podání účastníků

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, ve které uvedl, že žalovaný zlehčil bezpečnostní hrozbu žalobce a nesprávně posoudil jeho faktickou a právní situaci. Namítl, že žalovaný měl posuzovat situaci žalobce ve vztahu k regionu, ze kterého pochází a kde žije jeho rodina, tj. k Abcházii, která je pod kontrolou Ruské federace, nikoliv nutit žalobce, aby odešel do tzv. centrální Gruzie, kde by ztratil kontakt se svou rodinou a svými blízkými. Na území Abcházie by mu reálně hrozil odvod do ruské armády a zapojení do války na Ukrajině a při odmítnutí vojenské služby by mu reálně hrozilo pronásledování z azylově relevantních důvodů.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a správní spis. K žalobním námitkám uvedl, že žalobce se narodil a žil v Abcházii, kde má registrovaný pobyt, poslední jeho bydliště bylo v X v západní Gruzii. Žalobce opakovaně Gruzii opouštěl a cestoval za prací a vracel se do ní a poté, co zjistil, že jeho pobytová karta v Polsku byla zrušena, požádal v ČR o azyl. Skutkový stav byl podle něj zjištěn dostatečně a žalobce má možnost žít v oblastech kontrolovaných gruzínskou vládou a vyhnout se tak odvodu do armády Ruské federace. Abchazský původ žalobce není na překážku návratu do Gruzie. Dále uvedl, že žalobce opakovaně opouštěl jak Abcházii, tak i Gruzii, není nucen odcestovat do Abcházie, jeho poslední pobyt v Gruzii byl v městě X cca. 19 km od obce Gali v Abcházii, kde žijí jeho příbuzní. Žalobcem odkazovaná judikatura nedopadá na jeho azylový příběh.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
5. Žaloba není důvodná.
6. Součástí správního spisu jsou dvě vyjádření žalobce k důvodům, proč a jak přicestoval do ČR. Prvním je poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci něho žalobce uvedl, že je pravoslavný křesťan gruzínské národnosti, není a nikdy nebyl členem politické strany nebo hnutí a politicky se angažoval. Je svobodný, narodil se v X (Abcházie), poslední pobyt měl v X (Gruzie), rodiče stále bydlí v X. Gruzii poprvé opustil v roce 2021, cestoval do Polska, kde požádal o pobytovou kartu. V prosinci 2021 se vrátil do Gruzie, kde byl do srpna 2022, poté přes Turecko vycestoval do Polska, kde byl asi půl roku. Poté, co zjistil, že jeho pobytová karta je zrušena, odcestoval do ČR a požádal zde o mezinárodní ochranu.
7. Druhým vyjádřením žalobce je protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že má střední odborné vzdělání, do školy chodil v X, aby měl i gruzínskou maturitu, mohl volně přecházet mezi Abcházíí a Gruzii, kamarády má na obou stranách hranice. Ve vlasti nepracoval, živili ho rodiče, abchazské doklady neměl. Po návratu z Polska se do Abcházie nevracel, měl v plánu vrátit se do Polska, měl strach, že ho v Abcházii odvedou na vojnu. V roce 2021 měl pozvánku polské firmy, do Gruzie se vracel na Silvestra, zůstal asi 4 měsíce v Gali, potom si pronajal byt v X, přes hranice mezi Gruzii a Abcházíí přecházel nelegálně přes les. Abchazské doklady si nevyřídil, protože tam není pro mladé lidi perspektiva. V Gruzii by si mohl sehnat práci, ale výplata je nízká a životní náklady vysoké. V Gruzii žádné problémy neměl, abchazské doklady nechce, protože by musel na vojnu, kvůli tomu, že neměl doklady byl v Abcházii dvakrát zadržen, vyřešil to penězi. Do ČR přicestoval na radu kamarádů, chce tu pracovat, v Gruzii nemá kde bydlet, neměl by tam práci, do Abcházie kvůli budoucnosti a

odvodu do armády nechce. Příbuzné má v Abcházii. Základní vojenskou službu absolvoval v Gruzii, abchazský povolávací rozkaz nedostal, že by mohl být povolán a jít do války za Rusko ví od známých, odvedení mu hrozí pouze v Abcházii. Neměl ve vlasti problémy kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině nebo politickému přesvědčení, nebyl trestně stíhaný, neměl problémy se státními nebo bezpečnostními orgány.

8. Krajský soud předesílá, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma.
9. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do Gruzie hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostal.
10. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z jediného listinného důkazu, a to z listiny „Gruzie – Informace MZV ČR, č. j. 109431-6/2022-LPTP ze dne 4. dubna 2022 k č. j. MV – 57169-1/OAM-2022“ – Situace gruzínských občanů pocházejících z Abcházie, organizace zabývající se podporou osob pocházejících z Abcházie, situace osob vyznávajících baptismus, resp. směr mennonitů, postavení osob hovořících gruzínsky se silným ruským přízvukem.
11. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné posouzení toho, zda byl žalobce ve vlasti nebyl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod. Podle názoru soudu na případ žalobce toto ustanovení nedopadá, neboť sám žalobce žádné své politické aktivity ani pronásledování pro uplatňování politických práv ve svém vyjádření neuvedl. Podle soudu tak není naplněn důvod pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu.
12. Další otázkou je, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, dle kterého se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda jednání státní správy vůči žalobci naplňovalo podmínky citovaného ustanovení a zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z téhož důvodu. Individuální příběh žalobce nezakládá soudu žádné důvody domnívat se, že by k tomu mohlo dojít, sám žalobce totiž ve svém vyjádření ani v žalobě jakékoliv pronásledování z uvedených důvodů neuvedl.
14. Z azylového příběhu žalobce vyplynulo, že žalobce není držitelem abchazských dokladů, je státním občanem Gruzie, má platný gruzínský cestovní doklad. Sám uvedl, že studoval v Gruzii střední školu, absolvoval v Gruzii roční základní vojenskou službu, poslední bydliště měl v Gruzii. Při prvním návratu do vlasti v roce 2021 se taktéž vracel do Gruzie,

kde posléze měl i bydliště v blízkosti hranic s Abcházíí. Dle svých vlastních slov nemůže překročit hranice Abcházie, protože nemá abchazské doklady, a do Abcházie se bojí navrátit z důvodu možného odvodu do armády Ruské federace.

15. Z uvedeného soudu není vůbec patrné, proč by se měl žalobce vracet do Abcházie. Soud rozumí tomu, že nepřiznání mezinárodní ochrany v ČR a případný (nucený) návrat žalobce do Gruzie může žalobce vnímat negativně jako zásah do svého soukromého a rodinného života, nicméně sám žalobce si při svém prvním návratu do Gruzie vybral jako místo pobytu gruzínskou stranu hranice. Zároveň místo, které si zvolil k pobytu v Gruzii, tj. obec X, je v blízkosti Abcházie a pro žalobce je jistě jednodušší realizovat svůj soukromý a rodinný život v blízkosti hranic s Abcházíí, kde ho může jeho rodina navštěvovat než v ČR.
16. Samotný návrat do Gruzie žalobci žádné problémy způsobit nemůže a žalobce ani nic takového, kromě ekonomických důvodů, netvrdí. V případě ekonomických potíží může žalobce, stejně jako to využil již dříve, realizovat svůj pobyt v zemích EU prostřednictvím pracovních víz.
17. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně, resp. hrozící vážné újmě ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, tj. k hrozbě trestu smrti nebo poprava, mučení či nelidské nebo ponižující zacházení nebo trestání, ev. hrozbě vážného ohrožení života nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, soud konstatuje, že případné hrozbě trestu za odmítnutí vojenské služby v ruské armádě se žalobce, jako *gruzínský* občan, může vyhnout pobyt v *Gruzii*. V samotné Gruzii neprobíhá ani mezinárodní ani vnitřní ozbrojený konflikt.
18. Ustanovení § 14b zákona o azylu na žalobce nedopadá a žalobce se jeho aplikace ani nedovolává.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2024

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce

